

Óvd a szíved! Játsszani szabadon

Amióta csak történelmet ír az ember, valamilyen formában a játék mindig kiemelt helyet foglal el az életében. A szórakozás, a győzni akarás mindig fontos volt. Ahhoz, hogy szórakozzon vagy játsszon valaki, közösségre, társaságra, csapatra volt szüksége. Öröm volt közösségekben lenni, hiszen a barátok mind együtt voltak. A spontán kialakult focicsapatokban lehetett a legjobb meccseket játszani, a saját kézzel készített babák voltak a legértékesebbek, mert a barátságos együtt készítették azokat.

Napjainkra ez teljesen megváltozott. A jelenkori technikáknak köszönhetően sok mindent meg tudunk oldani egyedül. A személyes jelenlét egy csapatban már nem fontos, és sok esetben a focistadionok lelátójára, vagy éppen a számítógép virtuális világára korlátozódik.

A közösségi játékok lényege a csapatszellem, a dicséret elnyerése egy játék alatt vagy után. Iskoláskoromban a közeli kaszálón fociztunk az utcabeli srácokkal. Gyakran a lányok is csatlakoztak 😊.

Ismerem a videojátékokat is. Láthattam a játéktermek fejlődését, a számítógépes játékok legamatórebb, ma már primitívnek nevezett változatait és a legprofibb videojátékokat is. Valami mindig elmaradt: az önfeledt öröm, a szurkolók hangja, a játékostársak bátorítása. Ezt az érzést sohasem tapasztaltam.

A technika ma lehetővé teszi, hogy ne kelljen a tüdőmet kiköpni, ha épp focizni akarok, mert olyan profi számítógépes futball-játékprogramok vannak, hogy az ember csak ámul. Ha épp autót akarok vezetni, az sem gond – még 10 évesen sem –, mert erre is van számtalan profi, számítógépes játék, sőt, 300-zal is száguldozhatok, összetörhetek sok kocsit, gyalogost gázolhatok el minden következmény nélkül. Aki pedig véres harcokban akar részt venni, az előtt is végtelen lehetőség nyílik meg.

Vajon mit mondanak a szakértők a számítógépes játékokról? Sajnos semmi jóval nem kecsegtetnek. Csak a hiányosságokról beszélnek. Hiányzik az élmény, hiányzik a folyamatos párbeszéd a csapattársakkal és ellenfelekkel, hiányzik a veszteség közös feldolgozása, hiányzik a bátorítás. Ezt nem kapja meg az ember a monitor előtt ülve. Viszont a közösségi játékok pont azért fontosak, mert nagyon jól formálják a személyiségünket.

Ugyanakkor a számítógépes játékoknak van egy nagy veszélyük, amelyről kevés szó esik. Ezt úgy hívjuk, hogy **függőség**. Addig, amíg a szabadidődben játszol, nincs gond. De ha folyamatos hiányát érzed az iskolában, vagy épp a házi feladat végzése közben, és a gondolataid is e körül forognak, az már a függőség előjele. Erről a videojátékok leírásai nem beszélnek. A játék dobozán nem fogod ezt látni: „Figyelem, függőséget okoz!” Sajnos egyre gyakrabban olvashatunk arról, hogy milyen komoly tanulási nehézségeket és figyelemzavart okoz a videojáték-függőség. A legtöbb játékos úgy vélekedik, hogy nincs abban semmi rossz, ha a gép előtt ül valaki és játszik. Aki függő, ezt nem látja. Nem akarja bevallani magának, hogy beteg, és minden ideje elmegy, mert a játék rabjává válik. A családtagok már sejtik a bajt, jelzik is, de a függőségbe került személy hárítja ezt.

Vajon a mi Teremtőnk hogyan vélekedik erről? A Mindenható azt mondja: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” (Máté 22,37). Isten azt akarja, hogy Őt szeressük a legjobban, és gondolatainkat, érzésünket Ő uralja és ne egy idegen, Istennel

ellentétes erő! Nagyon veszélyes, ingoványos területen jársz, ha időd nagy részét ilyen játékokkal töltöd ki. Ez beszipant, és fogva fog tartani!

Ha úgy látod, te már függőségbe kerültél, Istennél van megoldás. Van lehetőség a változásra, szabadulásra! Ha még nem fogadtad el az Úr Jézust Megváltódnak, és tiszta szívedből hiszed, hogy Ő a te bűneidért is meghalt a kereszten, mehetsz Hozzá ezzel a bűnnel, de az összes többi bűnoddal is. *„Tartsatok tehát bűnbánatot, és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek”* (Apostolok cselekedetei 3,19). Isten megbocsát, és elfogad gyermekének. Szentlelke által segíteni fog, hogy Őt tudd követni.

Ha már hitre jutottál, de most felismerted ezt a tévutat az életedben, akkor valld meg az Úr Jézusnak. A keresztyéneknek Pál ezt a tanácsot adta, amikor gondolataikat idegen dolgok uralták: *„ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes”* (Róma 12,2). Szólítsd meg imádságban Jézust! Kérd Őt, hogy tegyen szabaddá, hogy a gondolataidat, érzéseidet, Ő uralja! Olvasd Isten Igéjét rendszeresen! Ezek segítenek neked majd abban, hogy tudd, mi az Isten akarata, és szabad légy minden függőségtől!

Barta András